

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Gabriely Bašné a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., ve věci

žalobce:

[redacted]
bytem

[redacted]
zastoupený

[redacted] advokátem

[redacted]
sídlem

proti

žalovanému:

Magistrát hlavního města Prahy

sídlem
[redacted]

za účasti

osob zúčastněných na řízení:

I)

[redacted]
bytem

II)

[redacted]
bytem

[redacted]
o žalobě proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 30. 3. 2016, č.j. MHMP-488118/2016, sp. zn. S-MHMP 2136856/2015/STR

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

I. Vymezení věci a průběh řízení před správním orgánem

- 1 Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný rozhodl podle ust. § 90 odst. 1 písm. c) ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) tak, že změnil rozhodnutí Úřadu městské části Praha 6, odbor výstavby (dále jen „stavební úřad“) ze dne 29. 9. 2015 č.j. MCP606677/2015, sp. zn. SZ MCP6 013871/2015/OV/Pm pouze tak, že v části výroku rozhodnutí popisující předmět řízení text ve znění „*novostavba garáže, x, x č.p. x, [redacted] (dále jen stavba) na pozemku parc. č. x, x v katastrálním území x*“ nahradil textem „*novostavba garáže na pozemku parc. č. x v k.ú. x, jako doplňková stavba k domu č. p. 1415 umístěného na pozemku č. parc. x v k.ú. [redacted] 6 (dále jen stavba)*“, a ve zbytku rozhodnutí potvrdil. V rozhodnutí ze dne 29. 9. 2015 č.j. MCP606677/2015, sp. zn. SZ MCP6 013871/2015/OV/Pm (dále jen „stavební povolení“) stavební úřad rozhodl tak, že vydal s odkazem na ust. § 115 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“) a ust. § 18 c vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, ve znění pozdějších předpisů, stavební povolení na stavbu: novostavba garáže x, x č.p. x, [redacted] (dále jen „stavba“) na pozemku parc. č. x, x v katastrálním území x s tím, že stavba obsahuje novostavbu garáže pro dva osobní automobily v západním rohu pozemku parc. č. x k.ú. x, rozšíření vjezdu na pozemek parc. č. x k.ú. x, realizaci příjezdové zpevněné plochy do garáže zatravněvacími dlaždicemi a zpevněné plochy před garáží z kartáčovaného betonu, a v bodech 1 -10 stanovil podmínky pro provedení stavby.
- 2 Ze správního spisu soud učinil následující zjištění podstatná z hlediska předmětu daného řízení. Žalobce je spoluvlastníkem pozemku parc. č. x, k.ú. x, jehož součástí je i objekt k bydlení č. p. x, a pozemku parc. č. x, druh pozemku – zahrada, který přímo sousedí s pozemkem parc. č. x ve vlastnictví osob zúčastněných na řízení. Ve věci bylo stavebním úřadem vydáno rozhodnutí o umístění stavby ze dne 25. 7. 2014, č.j. MCP6 058383/2014, které bylo potvrzeno rozhodnutím žalovaného ze dne 16. 2. 2015, č.j. MHMP 219657/2015 (dále jen „územní rozhodnutí“).
- 3 Dne 16. 2. 2015, tedy dnem podání žádosti osob zúčastněných na řízení stavebnímu úřadu, bylo zahájeno stavební řízení o vydání stavebního povolení na stavbu: novostavba garáže pro dva osobní automobily u rodinného domu č.p. x k.ú. [redacted]; účastníci řízení včetně žalobce o tom

byli vyrozuměni oznámením stavebního úřadu ze dne 25. 3. 2015 č.j. MCP6 023019/2015, sp. zn. SZ MCP6 013871/2015/OV/Pm, zároveň byli vyzváni, aby do 10 dnů od doručení oznámení uplatnili své případné námitky či důkazy s tím, že k později uplatněným námitkám či důkazům nebude přihlédnuto, oznámení obsahovalo poučení dle ust. § 114 odst. 1, 2 stavebního zákona. V návaznosti na námitky podané dne 7. 4. 2015 [redacted] osoby zúčastněné na řízení dne 22. 5. 2015 doplnily projektovou dokumentaci ohledně stavby garáže, účastníci řízení včetně žalobce o tom byli vyrozuměni oznámením stavebního úřadu ze dne 8. 6. 2015 č.j. MCP6 048656/2015, sp. zn. SZ MCP6 013871/2015/OV/Pm, zároveň byli vyzváni, aby do 10 dnů od doručení oznámení uplatnili své případné námitky či důkazy s tím, že k později uplatněným námitkám či důkazům nebude přihlédnuto. Žalobce uplatnil námitky v podání doručeném stavebnímu úřadu dne 29. 6. 2015, mimo jiné zde namítal překročení maximální možné míry zastavěnosti pozemku stanovené územním rozhodnutím na 26 % a nesplnění odstupové vzdálenosti od hranice pozemku parc. č. x, neboť dle projektu činí tato vzdálenost 1,5 m, což je dle názoru žalobce v rozporu s ust. § 25 odst. 5 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 501/2006 Sb.“).

- 4 V odůvodnění stavebního povolení stavební úřad uvedl, že územní rozhodnutí o umístění stavby a rozhodnutí o povolení výjimky bylo vydáno dne 25. 7. 2014 pod č.j. MCP6 058383/2014 a nabylo právní moci dne 2. 3. 2015, předložená projektová dokumentace je s tímto územním rozhodnutím v souladu. Tuto dokumentaci posoudil dle vyhlášky č. 26/1999 Sb. hl. m. Prahy, o obecně technických požadavcích na výstavbu v hl. m. Praze, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 26/1999 Sb. hl. m. Prahy“ nebo též „vyhláška OTPP“), shledal, že je s touto vyhláškou v souladu, a to i z hlediska zastavěnosti, neboť vyhláška stanoví v čl. 50 odst. 12 písm. a) 30% limit zastavěnosti nadzemními stavbami na pozemku rodinného domu a zastavěnost pozemku včetně novostavby garáže bude max. 26 %. Vypořádal se s návrhy a námitkami účastníků řízení, a to [redacted] a žalobce, jejichž námitky se částečně shodovaly, k námitce ohledně překročení limitu zastavěnosti uvedl, že předložená projektová dokumentace obsahuje v části A. Průvodní zpráva, písm. k) statistické údaje, ve kterých je podrobný výpočet zastavěnosti pozemku se závěrem, že „*Celkem je tedy zastavěnost těchto dvou pozemků rodinným domem a garáží 25,9 %*“, uvedl, že tento údaj ověřil a považuje jej za správný. K námitce ohledně odstupové vzdálenosti uvedl, že totožná námitka byla uplatněna v řízení pro umístění předmětné stavby, týká se umístění stavby, nikoli jejího provedení, stavební úřad se s ní již vypořádal, když shledal, že pro hl. m. Prahu je platná vyhláška č. 26/1999 Sb. hl. m. Prahy, která je k vyhlášce č. 501/2006 Sb. speciální, že odstup doplňkové stavby od hranice pozemků rodinných domů je řešen v č. 8 odst. 5 vyhlášky č. 26/1999 Sb. hl. m. Prahy s požadavkem minimálního odstupu 1,5 m a úprava vyhlášky č. 501/2006 Sb. se zde neuplatní, ve vztahu k hranici pozemků namítajících účastníků je tento požadavek splněn, dále poukázal na to, že námitka ohledně nevhodnosti situování stavby v daném místě již byla rovněž vypořádána v rámci územního řízení. Uzavřel, že stavba garáže respektuje a nenarušuje pohodu bydlení namítajících, tedy též žalobce, závěrem upozornil na povinnosti vyplývající z některých právních předpisů, včetně toho, že stavba nesmí být zahájena dříve, než stavební povolení nabude právní moci.

- 5 Proti stavebnímu povolení podal žalobce dne 14. 10. 2015 spolu s [REDAKCE] ke stavebnímu úřadu odvolání, které doplnil dne 21. 10. 2015. V odvolání mimo jiné namítal, že byla překročena maximální míra zastavěnosti povolená územním rozhodnutím na 26 %, navíc se stavební úřad s touto námitkou ve stavebním povolení řádně nevypořádal, jeho rozhodnutí je nepřezkoumatelné. Dále namítal nesplnění požadavků na odstup od společné hranice pozemků rodinných domů podle ust. § 25 odst. 5 vyhlášky č. 501/2006 Sb., která má přednost před vyhláškou č. 26/1999 Sb. hl. m. Prahy. Poukazoval na to, že realizace stavby již byla zahájena a částečně dokončena, v takovém případě nelze vést řízení o jejím povolení, ale je třeba nařídit odstranění této stavby. Navrhl, aby stavební povolení bylo v celém rozsahu zrušeno. Osoby zúčastněné na řízení se na výzvu stavebního úřadu k podanému odvolání vyjádřily dne 25. 11. 2015.
- 6 V napadeném rozhodnutí žalovaný shledal, že odvolání je důvodné pouze částečně, připustil, že předmětem řízení je stavba garáže na pozemku č. parc. x, k.ú. x, zatímco ve výroku stavebního povolení je zmatečně uvedeno, že se vydává na stavbu „*novostavba garáže, x, x č.p. x, [REDAKCE], na pozemku č. parc. x, x v k.ú. x*“, shledal, že stavební úřad se zde dopustil zřejmé nesprávnosti, když byl nesprávně jako místo stavby uveden pozemek již zastavěný rodinným domem (tj. pozemek parc. č. x), žalovaný tak toto pochybení odstranil změnou výroku, aby bylo jednoznačné, že se povoluje garáž na pozemku parc. č. x, a to jako doplňková stavba k rodinnému domu č.p. x umístěnému na pozemku parc. č. x, vše v k.ú. x. Jinak námitky žalobce nepovažoval za důvodné, ohledně překročení limitu zastavěnosti poukázal na čl. 3 odst. 1 písm. g) vyhlášky č. 26/1999 Sb. hl. m. Prahy a na skutečnost, že předmětem řízení není stavba rodinného domu a její změny, uvedl, že součástí projektové dokumentace je pouze výkres č. D.2-Situace-zastavěná plocha, kde jsou uvedeny jak půdorysné rozměry rodinného domu a terasy, tak i navrhované garáže, lze spočítat, že zastavěná plocha rodinného domu činí 113,5 m², plocha terasy činí 21,53 m², tato terasa je rovněž započítána do plochy pozemků zastavěné nadzemními stavbami, dle tohoto výkresu tedy současná zastavěnost rodinného domu a terasy činí celkem 135,04 m², tyto údaje korespondují i s údaji uvedenými ve vyjádření stavebníků k obsahu podaného odvolání a s rozměry 1. NP uvedenými ve výkresu č. AS.06 – NN Půdorys 1. NP zpracovaného v dubnu 2013 pro územní a stavební řízení. Uvedl, že zastavěnost stávajícího rodinného domu činí 135,04 m², garáž má navrhovanou zastavěnou plochu 43,21 m², celkem jde o 178,21 m², celková výměra pozemku činí 684 m², zastavěnost činí 178,21 m², procentuálně vyjádřeno jde o celkovou zastavěnost 26,05 %, což zaokrouhleno na celá čísla činí 26 %, vyhodnotil, že toto je v souladu s podmínkou č. 8 územního rozhodnutí. Pokud jde o námitku ohledně nedodržení odstupové vzdálenosti od hranice pozemku, shledal, že se jedná o námitky, které byly či mohly být uplatněny v územním řízení, a tudíž se k nim podle ust. § 114 odst. 2 stavebního zákona ve stavebním řízení nepřihlíží, poukázal na to, že vztah mezi vyhláškou č. 501/2006 Sb. a vyhláškou č. 26/1999 Sb. hl. m. Prahy byl již vysvětlen v rozhodnutí o odvolání proti územnímu rozhodnutí ze dne 16. 2. 2015, přičemž ve vztahu k pozemku parc. č. x byla povolena výjimka tak, že garáž může být umístěna na hranici s tímto pozemkem, shledal, že ve vztahu k pozemku žalobce resp. odvolatelů parc. č. x je požadavek odstupů 1,5 m dle čl. 8 odst. 5 vyhlášky č. 26/1999 Sb. hl. m. Prahy splněn, podstatné však je, že k této námitce proti umístění stavby se ve stavebním řízení již nepřihlíží. Vypořádal též námitku ohledně počátku realizace stavby, konstatoval, že rozšíření vjezdu na pozemek je součástí oplocení,

kteřé podle ust. § 103 odst. 1 písm. e) bod 14 stavebního zákona nepodléhá ohlášení ani stavebnímu povolení, byť vyplývá z podmínky č. 12 územního rozhodnutí. Dále poukázal na podmínku č. 13 územního rozhodnutí a na ust. § 80 odst. 3 písm. e) stavebního zákona, dle kterého úprava příjezdové plochy sama územnímu řízení nepodléhá, souvisí se stavbou garáže, která vyžadovala vydání rozhodnutí o umístění stavby, podmínku č. 12 je třeba chápat pouze jako úpravu pozemku, která podmiňuje řádné užívání stavby garáže, tato úprava sama však režimu stavebního zákona nepodléhá. Shledal, že realizaci zpevněné plochy před vjezdem do garáže či v půdorysu samotné garáže nelze považovat za zahájení stavby garáže, musely by být zahájeny práce související s prováděním betonáže základových pásů a podkladní betonové vrstvy s hydroizolací, dle předložených fotografií však takové práce zahájeny nebyly. Napadené rozhodnutí nabylo právní moci dne 14. 4. 2016, stavební úřad osobám zúčastněným na řízení sdělením ze dne 13. 6. 2016 č.j. MCP6 044926/2016 oznámil, že bere na vědomí oznámení o užívání stavby s tím, že při závěrečné kontrolní prohlídce stavby dne 17. 5. 2016 nebyly zjištěny žádné závady a novostavba byla provedena v souladu s projektovou dokumentací.

II. Žalobní body

- 7 Svou žalobní legitimaci žalobce dovozoval ze skutečnosti, že je spoluvlastníkem pozemků parc. č. x a x a domu na pozemku parc. č. x, vše v k.ú. x, které s předmětnými pozemky sousedí, povolením stavby jsou přímo dotčena jeho vlastnická práva k výše uvedeným nemovitostem, a to narušením pohody bydlení v jeho domě, zhoršením prostředí jeho nemovitostí (hlučnost, znečišťující látky), přičemž provozem garáže může dojít též k ohrožení zdroje vody (studny). Měl za to, že žalovaný se řádně nevypořádal s jeho odvolacími námitkami.
- 8 V první žalobní námitce žalobce namítal, že stavba nesplňuje podmínky územního rozhodnutí o umístění dané stavby, a to z hlediska celkové zastavěné plochy pozemku rodinného domu, která byla územním rozhodnutím určena na 26 %. Tvrdil, že výměra daných pozemků rodinného domu činí celkem 684 m², z toho 26 % představujících maximální možnou výměru staveb na pozemku činí 177,84 m², ve skutečnosti však garáž (43,1 m²) spolu s rodinným domem včetně terasy (150 m²) tvoří společně zastavěnou plochu cca 193 m², což je více než 26 %. Dle výpočtu žalobce má rodinný dům zastavěnou plochu 126 m² (12,58 x 9,58), rizalit na čelní straně domu má 2,28 m² (3,8 x 0,6), terasa má 21,53 m², garáž má 43 m², celkem se jedná o plochu 190 m², což je více než přípustných 177,84 m². Sám žalovaný navíc uvedl, že zastavěnost pozemku je 177,21 m², což odpovídá 26,05 %, čímž sám potvrdil, že podmínka 26 % stanovená územním rozhodnutím byla překročena, pro zaokrouhlování zde není žádná opora. Stavební povolení tak bylo vydáno v rozporu s ust. § 111 odst. 1, písm. a) a b) stavebního zákona a s ust. § 50 odst. 3,4 správního řádu.
- 9 Dále žalobce vytýkal stavebnímu úřadu, že se se shora uvedenou námitkou překročení procenta zastavěnosti nijak nevypořádal, pouze bez dalšího odkázal na tvrzení dle dokumentace, tvrzení úřadu, že tento údaj ověřil a shledal jako správný, je obecné a nepřezkoumatelné, neboť vůbec neuvedl, jaká zjištění při tomto ověření učinil a jaké jsou jím zjištěné výměry zastavěných ploch pozemků. Z tohoto důvodu považoval stavební povolení za nepřezkoumatelné, namítal, že ani žalovaný se touto námitkou řádně

nezabýval a dopustil se obdobných pochybení, není zřejmé, jak dospěl k tomu, že zastavěná plocha rodinného domu činí 113,5 m², napadené rozhodnutí je tak rovněž nepřezkoumatelné. Jde o rozpor odůvodnění s ust. § 68 odst. 3 správního řádu.

- 10 V další žalobní námitce žalobce namítal, že stavba garáže nesplňuje požadavky na odstup od společné hranice pozemků rodinných domů, neboť činí jen 1,5 m od hranice pozemku parc. č. x, k ú. x, toto je v rozporu s ust. § 25 odst. 5 vyhlášky č. 501/2006 Sb. Vyhláška č. 26/1999 Sb. hl. m. Prahy není speciální úpravou k vyhlášce č. 501/2006 Sb., neboť druhá ze jmenovaných vyhlášek je nadřazeným obecně závazným předpisem. Vyhláška hl. m. Prahy je právním předpisem územního samosprávného celku a může obecně závazný předpis pouze doplňovat, v případě konfliktu těchto předpisů má přednost obecně závazná vyhláška, což vyplývá z ust. § 31 odst. 3 písm. a) zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů. Stavební povolení tak bylo vydáno v rozporu s ust. § 111 odst. 1 písm. b) stavebního zákona a ust. § 25 odst. 5 vyhlášky č. 501/2006 Sb., žalovaný tyto vady neodstranil a zatížil tak napadené rozhodnutí vadou.
- 11 V poslední žalobní námitce žalobce namítal, že rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s ust. § 129 odst. 1, 2 stavebního zákona, stavba byla zahájena již před jeho vydáním, nebylo tudíž přípustné potvrdit stavební povolení, ale bylo nezbytné vydané stavební povolení zrušit, stavební řízení zastavit a zahájit řízení dle ust. § 129 stavebního zákona o odstranění této stavby. Součástí stavby bylo totiž dle výroku stavebního povolení i rozšíření vjezdu na pozemek parc. č. x, k.ú. x, a realizace příjezdové zpevněné plochy do garáže a před garáží, realizace této součásti stavby již byla zahájena i dokončena před vydáním napadeného rozhodnutí. Podmínku č. 12 územního rozhodnutí nelze chápat pouze jako úpravu pozemku, která sama nepodléhá režimu stavebního zákona, neboť se jedná o stavbu přímo řešenou předmětným stavebním povolením. Odkázal na ust. § 4 odst. 1 stavebního zákona, vjezd do garáže dle názoru žalobce podléhá režimu stavby garáže.
- 12 Navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil, věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a uložil mu povinnost uhradit žalobci náklady řízení do 30 dnů od právní moci rozsudku.

III. Vyjádření žalovaného

- 13 Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že v odůvodnění napadeného rozhodnutí sice nepopisoval základní matematické postupy, které vedly k výpočtu stávající zastavěné plochy rodinného domu 113,5 m², uvedl však, z jakých podkladů přitom čerpal – jednalo se o výkres D.2 – Situace -zastavěná plocha, kde jsou uvedeny jak půdorysné rozměry rodinného domu a terasy, tak navrhované garáže, a dále o půdorys 1. NP (výkres č. AS.06 z dubna 2013), tak jak byl ověřen při vydání stavebního povolení pro stavbu rodinného domu v roce 2013. Namítal, že není zřejmé, jak žalobce dospěl k výpočtu zastavěnosti rodinného domu, žalobcem uvedené rozměry rodinného domu 12,58 x 9,56 + rizalit nemají oporu v předloženém spisu a projektové dokumentaci, rodinný dům nemá tvar pravidelného obdélníku, nemá po celé délce délku 12,85 m, ta je pouze v šířce 4,65 m, v ostatním je délka domu 9,90 m, ve vykousnuté části se nachází terasa, žalobce tuto terasu resp. její část započítal dvakrát, jednou v ploše rodinného domu a podruhé samostatně, tím dospěl k odlišnému výpočtu pozemku zastavěného rodinným domem. Ohledně rozměrů rodinného domu tvrdil, že rizalit má 0,6 m x 3,8 m = 2,28 m², část obsahující v 1. NP

pokoj, kuchyň a schodiště má $9,9 \text{ m} \times 9,85 \text{ m} = 97,51 \text{ m}^2$, část obsahující v 1. NP předsíní a šatnu má $4,65 \text{ m} \times 2,95 \text{ m} = 13,72 \text{ m}^2$, po sečtení všech částí zastavěných ploch rodinným domem to činí $113,5 \text{ m}^2 + \text{terasa } 21,53 \text{ m}^2 + \text{plocha garáže} = 178,20 \text{ m}^2$. Pokud plocha pozemku rodinného domu činí 684 m^2 , lze výpočtem trojčlenkou dospět k závěru, že celková zastavěnost činí 26,05 %, což zaokrouhleno na jedno desetinné místo činí 26 %, stavba je tedy s územním rozhodnutím v souladu.

- 14 Uvedl, že námitka týkající se odstupových vzdáleností stavby již byla obsahem odvolání proti územnímu rozhodnutí, odvolací správní orgán se s touto námitkou vypořádal v rozhodnutí ze dne 16. 2. 2015 č.j. MHMP 219657/2015, jedná se tudíž o námitku, která byla či mohla být uplatněna v územním řízení a podle ust. § 114 odst. 2 stavebního zákona se k takovým námitkám ve stavebním řízení nepřihlíží. Nesouhlasil s tím, že by obecně závazná vyhláška byla nadřazená vyhlášce č. 26/1999 Sb. hl. m. Prahy (která již není účinná), z ust. § 194 písm. e) stavebního zákona vyplývá, že na území hlavního města je možno odchýlně upravit obecné požadavky na využívání území a technické požadavky na stavby nařízením v přenesené působnosti.
- 15 K žalobnímu bodu o tom, že stavba byla zahájena a stavební povolení tedy není možné potvrdit, uvedl, že se rovněž jedná o námitku uplatněnou v odvolacím řízení, která je nedůvodná, neboť rozšíření vjezdu na pozemek je součástí oplocení, které podle ust. § 103 odst. 1 písm. e) bod 14 stavebního zákona nepodléhá povolení, byť vyplývá z podmínky č. 12 územního rozhodnutí. Poukázal na podmínku č. 13 územního rozhodnutí a na ust. § 80 odst. 3 písm. e) stavebního zákona, úprava příjezdové plochy podle tohoto ustanovení územnímu řízení nepodléhala, avšak souvisela se stavbou garáže, která vydání územního rozhodnutí vyžadovala. Podmínku č. 12 územního rozhodnutí je tak třeba chápat jen jako úpravu pozemku, která podmiňuje řádné užívání stavby garáže, tato úprava však sama režimu stavebního zákona nepodléhá. Tvrdil, že realizaci zpevněné plochy nelze považovat za zahájení stavby garáže, a to ani kdyby se jednalo o plochu v půdorysu budoucí stavby garáže, musely by být zahájeny práce související s prováděním betonáže základových pásů a podkladní betonové vrstvy s hydroizolací, dle přiložených fotografií však takové práce započaty nebyly.
- 16 Navrhl, aby Městský soud v Praze žalobu zamítl jako nedůvodnou.

IV. Vyjádření osob zúčastněných na řízení

- 17 Osoby zúčastněné na řízení se k věci vyjádřily, odkázaly na své vyjádření ze dne 21. 4. 2015 ve věci vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. 5 A 56/2015. Namítaly, že žaloba je jednoznačně šikanózní, žalobce a jeho sestra [REDAKCE] se po celou dobu územního a stavebního řízení snažili tato řízení všemožně prodlužovat, nemohou se smířit s tím, že žalovaný stavební povolení nyní potvrdil, jejich úmyslem bylo znemožnit či značně oddálit novostavbu garáže. Tvrdily, že to se žalobci a jeho sestře podařilo pouze částečně, neboť po téměř dvou letech je již garáž postavena a její užívání bylo povoleno, žalobce a jeho sestra však používají stále stejné účelové argumenty, se kterými se již správní orgány obou stupňů řádně vypořádaly, osobám zúčastněným na řízení svým jednáním úmyslně způsobují újmu. Uvedly, že garáž byla postavena v souladu s pravomocným stavebním povolením a platnými právními předpisy a její užívání bylo potvrzeno Sdělením

k oznámení o užívání stavby ze dne 13. 6. 2016 č.j. MCP6044926/2016. Navrhly, aby soud žalobu zamítl jako nedůvodnou.

V. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

- 18 Městský soud v Praze napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (ust. § 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“), přičemž podle ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. přitom vycházel ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Vzhledem k tomu, že žalobce i žalovaný souhlasili s rozhodnutím o věci samé bez jednání, rozhodl soud v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. o věci samé bez jednání. Soud shledal, že žaloba není důvodná.
- 19 V první žalobní námitce žalobce brojil proti skutečnosti, že stavebním povolením ve spojení s napadeným rozhodnutím došlo k překročení maximální přípustné míry zastavěnosti dotčeného pozemku stanovené územním rozhodnutím na 26 %.
- 20 Podle ust. § 11 odst. 1 písm. a) stavebního zákona stavební úřad přezkoumá podanou žádost a připojené podklady z toho hlediska, zda stavbu lze podle nich provést, a ověří zejména, zda projektová dokumentace je zpracována v souladu s územně plánovací dokumentací, nebylo-li ve věci vydáno územní rozhodnutí nebo územní opatření, popřípadě nebyl-li vydán územní souhlas, územním rozhodnutím nebo veřejnoprávní smlouvou územní rozhodnutí nahrazující anebo územním souhlasem, popřípadě s regulačním plánem v rozsahu, ve kterém nahrazuje územní rozhodnutí, a v případě stavebních úprav podmiňujících změnu v užívání stavby její soulad s územně plánovací dokumentací.
- 21 Ze správního spisu soud zjistil, že územní rozhodnutí v bodě 8 stanovilo maximální přípustnou zastavěnost pozemku stavbami v rozsahu 26 %. Součástí projektové dokumentace pro stavební povolení z května 2015 je průvodní zpráva (A.), dle jejíhož bodu k) statistické údaje, činí zastavěná plocha garáže 43,1 m², zastavěná plocha rodinným domem s dřevěnou terasou 134,3 m², zastavěná plocha garáží a rodinným domem s dřevěnou terasou je 177,4 m², výměra pozemků č. parc. x, x v k.ú. x je celkem 684 m², z toho je učiněn závěr, že celkem je zastavěnost těchto dvou pozemků rodinným domem a garáží 25,9 %. Stavební úřad ve stavebním povolení dovodil, že předložená projektová dokumentace je v souladu s územním rozhodnutím. V části stavebního povolení, která se věnuje vypořádání námítky žalobce ohledně překročení maximální přípustné míry zastavěnosti (str. 10), stavební úřad na shora uvedenou část projektové dokumentace, a konkrétně na v ní uvedený výpočet a závěr, výslovně odkázal, uvedl, že tento údaj ověřil a považuje jej za správný. K tomu je nezbytné uvést, že plocha o velikosti 177,4 m² představuje podíl o velikosti 25,9 % z celkové plochy pozemku 684 m² (tj. 684 m² představuje 100%, $177,4 : 6,84 = 25,9 \%$), závěr stavebního úřadu je tedy správný.
- 22 Žalobce v odvolání proti stavebnímu povolení uplatnil identickou námitku ohledně překročení míry zastavěnosti povolené územním rozhodnutím. Žalovaný v napadeném rozhodnutí tuto námitku podrobně prověřil, odkázal na čl. 3 odst. 1 písm. g) vyhlášky č.

26/1999 Sb. hl. m. Prahy definující plochu zastavěnou nadzemními stavbami, dále odkázal na podklad, ze kterého při ověření relevantních údajů vycházel, tj. na výkres č. D.2 – Situace – zastavěná plocha, kde jsou dle jeho vyjádření půdorysné rozměry posuzovaných objektů uvedeny. Z těchto podkladů učinil dílčí závěry ohledně jednotlivých součástí celkové plochy, tj. uvedl, že zastavěná plocha rodinného domu činí 113,5 m², plocha terasy činí 21,53 m², což dohromady činí 135,04 m², navrhovaná garáž má zastavěnou plochu 43,21 m², zastavěnost tedy bude činit celkem 178,21 m², což procentně vyjádřeno činí 26,05 % zastavěnosti celkové plochy pozemku (684 m²).

- 23 Městský soud v Praze přezkoumal postup popsany žalovaným v napadeném rozhodnutí, přitom vyšel z rozměrů staveb uvedených ve výkresu D.2, který byl součástí doplněné projektové dokumentace předložené v květnu 2015, přepočítal rozměry zde uvedených staveb a ztotožnil se s postupy a se závěry učiněnými žalovaným. Zjistil, že obsah terasy je 21,535 m² (7,3 x 2,95 m), obsah zbylé části rodinného domu se skládá ze tří obdélníků o obsahu 13,7175 m² (4,65 x 2,95 m), 2,28 m² (0,6 x 3,8 m) a 97,515 m² (9,85 x 9,9 m), součet těchto ploch rodinného domu činí 113,5125 m². Zastavěná plocha rodinného domu s terasou tak dle výkresu D.2 činí přesně 135,0475 m², s připočtením plochy garáže o velikosti 43,21 m² činí celková zastavěná plocha 178,2575 m², což koresponduje s údaji uvedenými žalovaným pouze s tím rozdílem, že žalovaný příslušné výpočty zaokrouhloval na dvě desetinná místa. Stejně tak soud zjistil, že je-li zastavěná plocha stavbami 178,2575 m², činí celková míra zastavěnosti pozemku o výměře 684 m² 26,0610 % (se zaokrouhlením na čtyři desetinná místa).
- 24 Z toho je zřejmé, že rozměr rodinného domu včetně terasy uvedený v žalobě jako 150 m² neodpovídá projektové dokumentaci, která je součástí správního spisu, přitom není vůbec zřejmé, z jakých podkladů žalobce při výpočtu tohoto údaje vycházel a jak k němu dospěl. Není tudíž správná ani celková zastavěná plocha uvedená v žalobě jako 193 m², neboť tato plocha dle projektu činí 178,2575 m². Oproti tomu není opodstatněná výtku žalobce, dle které není zřejmé, jak žalovaný dospěl k zastavěné ploše rodinného domu 113,5 m², neboť tento postup v napadeném rozhodnutí uveden je, jak je vysvětleno výše, a jedná se o správný údaj.
- 25 Dle stavebního povolení činí celková plocha pozemku zastavěná stavbami 26,0610 % plochy pozemku, odchylka od hranice 26 % stanovené územním rozhodnutím zde činí 0,0610 %, což při výměře pozemku 684 m² představuje odchylku 41,7 cm². Je-li délka stěny garáže, která je nejbližší umístěná k hranici s pozemkem žalobce 6,87 m, představuje rozložení této odchylky do celé délky garáže rozdíl v poloze této stěny 0,6 mm (417 mm : 6870 mm). Při vlastní realizaci stavby však taková odchylka menší než 1 mm není vůbec zaznamatelná, v praxi se stavby s přesností na milimetry neprovádějí. Pokud tedy úřady v územním rozhodnutí stanovily přípustnou míru zastavěnosti 26 % a stavba povolená stavební povolením spolu s ostatními stavbami na pozemku dosahuje zastavěnosti 26,0610 %, lze konstatovat, že stavební povolení je s územním rozhodnutím v souladu, zastavěnost 26 % tím byla dodržena, odchylka ve stavební dokumentaci o velikosti 0,0610 % je naprosto zanedbatelná a nemůže mít žádný reálný dopad do právní sféry žalobce.
- 26 Městský soud na základě shora uvedeného dospěl k závěru, že námitka žalobce je nedůvodná.

- 27 Soud se neztotožnil ani s námitkou žalobce ohledně nepřezkoumatelnosti postupu stavebního úřadu a žalovaného při posuzování splnění limitu zastavěnosti, oba správní orgány uvedly, z jakých podkladů při svém hodnocení vycházely a k jakému závěru dospěly. Je pravdou, že ve stavebním povolení není přímo uveden postup výpočtu, jakým stavební úřad postupoval, ale z podkladového dokumentu tj. z průvodní zprávy je zřejmé, že se muselo jednat o součet ploch v ní uvedených a stanovení procentní výměry z celkové plochy pozemků o velikosti 684 m², což jsou všeobecně známé jednoduché matematické operace. Žalovaný pak při přezkoumání této problematiky uvedl podrobnější postup, jakým ke svým závěrům došel včetně dílčích výsledků, tento postup je popsán výše a soud měl možnost jej přezkoumat. Zároveň se žalovaný touto cestou přesvědčivým způsobem vypořádal s námitkou žalobce.
- 28 Nejvyšší správní soud se v rozsudku ze dne 23. 7. 2009 č.j. 9 As 71/2008-109 k požadavkům na přezkoumatelnost správního rozhodnutí vyjádřil takto: „*Funkcí odůvodnění správního rozhodnutí je zejména doložit správnost a nepochybně i zákonnost postupu správního orgánu, jakož i vydaného rozhodnutí, jehož jedna z nejdůležitějších vlastností je přesvědčivost. Náležité odůvodnění správního rozhodnutí má však vedle výše naznačené funkce i další rozměr, neboť podporuje smysluplný výkon práva na podání opravného prostředku; při neznalosti důvodů či úvah, jimiž se správní orgán při posuzování dané věci řídil, lze totiž právo na podání odvolání, příp. rozkladu – ač není právně popřeno – reálně uplatnit jen stěží. V návaznosti na tyto skutečnosti a z nich vycházející ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu lze shrnout, že v odůvodnění správního rozhodnutí je nutno uvést: (i) důvody výroku rozhodnutí, (ii) podklady pro jeho vydání, (iii) úvahy, kterými se správní orgán řídil při hodnocení podkladů pro rozhodnutí a při výkladu právních předpisů a (iv) informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků řízení a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí (z odůvodnění rozhodnutí musí být mj. seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka řízení za liché, mylné anebo vyvrácené, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné, nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené).*“
- 29 Městský soud dospěl k závěru, že stavební povolení i napadené rozhodnutí ze shora uvedených důvodů kritéria přezkoumatelnosti nastíněná Nejvyšším správním soudem splňují, není dán důvod k jejich zrušení, námitka žalobce není důvodná.
- 30 Žalobce dále namítal nedodržení povinné odstupové vzdálenosti stavby garáže od pozemku v jeho vlastnictví.
- 31 Dle ust. § 90 písm. b) stavebního zákona v územním řízení stavební úřad posuzuje, zda je záměr žadatele v souladu s cíli a úkoly územního plánování, zejména s charakterem území, s požadavky na ochranu architektonických a urbanistických hodnot v území.
- 32 Dle ust. § 114 odst. 2 stavebního zákona k námitkám účastníků řízení, které byly nebo mohly být uplatněny při územním řízení, při pořizování regulačního plánu nebo při vydání územního opatření o stavební uzávěře anebo územního opatření o asanaci území, se nepřihlíží.

- 33 Dle ust. § 194 písm. a) stavebního zákona k provedení § 169 ministerstvo stanoví právním předpisem obecné požadavky na výstavbu [§ 2 odst. 2 písm. e)].
- 34 Dle ust. § 194 písm. e) stavebního zákona hlavní město Praha stanoví nařízením vydaným v přenesené působnosti obecné požadavky na využívání území a technické požadavky na stavby v hlavním městě Praze.
- 35 Podle ust. § 25 odst. 5 vyhlášky č. 501/2006 Sb. vzdálenost stavby garáže a dalších staveb souvisejících a podmiňujících bydlení umístěných na pozemku rodinného domu nesmí být od společných hranic pozemků menší než 2 m.
- 36 Podle čl. 8 odst. 5 vyhlášky č. 26/1999 Sb. hl. m. Prahy vzdálenost stavby samostatné garáže, drobných staveb a stavby pro podnikatelskou činnost na pozemku rodinného domu od společných hranic pozemků rodinných domů nesmí být menší než 1,5 m.
- 37 Řízení upravená stavebním zákonem jsou ovládána zásadou koncentrace, která spočívá v omezení okruhů námitek, které jsou v jednotlivých typech řízení s ohledem na jejich specifický předmět přípustné. Ve vztahu stavebního řízení a územního řízení je tato zásada upravena ve shora citovaném ust. § 114 odst. 2 stavebního zákona.
- 38 Uplatněním zásady koncentrace se zabývá rozsudek ze dne 21. 2. 2013 č.j. 7 As 52/2012-58, kde Nejvyšší správní soud dovodil, že „Smysl a účel územního řízení je odlišný od smyslu a účelu stavebního řízení. V prvním případě se posuzuje stavební záměr z hlediska jeho zasazení do území a jeho uzpůsobení veřejným zájmům v území. Přitom se bere zřetel na stanoviska dotčených orgánů státní správy, řádně uplatněné námitky účastníků řízení a stanoví se podmínky pro uskutečnění záměru v území a požadavky na změnu záměru podle výsledků územního řízení. V případě stavebního řízení se však jedná již jen o posouzení, zda předložená dokumentace odpovídá výsledkům územního řízení a je v souladu s veřejnými zájmy hájenými dotčenými orgány státní správy (§ 111 odst. 1 a 2 stavebního zákona). Ve stavebním řízení se již neřeší umístění stavby v území, neboť toto již bylo vyřešeno v územním rozhodnutí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 5. 2008, č. j. 1 As 21/2008 - 81, www.nssoud.cz). „Mezi územním řízením a stavebním řízením, ačkoli jejich výstupy představují řetězcí se správní akty, existuje z hlediska věcného bariéra striktně oddělující tato dvě řízení. Správní soudy se mohou při přezkumu stavebního povolení zabývat toliko těmi námitkami, které mají přímý vztah k předmětu stavebního řízení, a nemohou posuzovat zákonnost stavebního povolení z pohledu otázek, které se věcně neupínají k předmětu stavebního řízení“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 9. 2011, č. j. 1 As 83/2011 - 565, www.nssoud.cz). Ve stavebním řízení tedy není možné opětovně hodnotit např. dopady provozu povolené stavby na změnu života rodin v dané obci, zhoršení kvality životního prostředí, nebezpečí způsobené zvýšeným provozem na přilehlé komunikaci apod. Stavební úřad se ve stavebním řízení znovu nezabývá „podmínkami pro umístění navrhované stavby na pozemku, její výškou, tvarem střechy či odstupem od hranic sousedních pozemků“ (srov. [redacted], J. [redacted], J., [redacted], B. a kolektiv. Nový stavební zákon v teorii a praxi a předpisy související s poznámkami. Praha: [redacted], 2006. s. 215). Lze tedy konstatovat, že námitka stěžovatelů, v níž vyjadřují svůj nesouhlas s existencí a umístěním povolené stavby, nemá v řízení o povolení stavby místo, protože svým obsahem patří do územního řízení. Bylo-li pro předmětnou stavbu vydáno pravomocné rozhodnutí o umístění stavby, nelze již

takto formulovanou námitku s ohledem na ust. § 114 odst. 2 stavebního zákona v řízení o povolení stavby zohlednit. Nejvyšší správní soud se proto touto námitkou rovněž nemůže zabývat.“

- 39 V projednávané věci je předmětem soudního přezkumu rozhodnutí o stavebním povolení vydané ve stavebním řízení, nikoliv rozhodnutí o umístění stavby vydané v územním řízení. Stanovení podmínek týkajících se polohy a rozměrů stavby je předmětem územního řízení, a to s ohledem na nutnost posouzení souladu zamýšlené stavby s regulativy vyplývajícími s územně-plánovací dokumentace a s požadavky na využívání území (ust. § 90 písm. a) a c) stavebního zákona). Oproti tomu ve stavebním řízení se již stavba do území neumísťuje, k jejímu umístění dochází v předcházejícím řízení na základě územního rozhodnutí, kdy je též stanovena její poloha včetně odstupových vzdáleností od sousedních pozemků.
- 40 Městský soud v Praze dospěl k závěru, že stavební úřad i žalovaný se s touto námitkou žalobce vypořádali správně, pokud ve stavebním povolení i v napadeném rozhodnutí uvedli, že se jedná o námitku, která byla či mohla být uplatněna v územním řízení, že v územním řízení daná námitka uplatněna a projednána byla, a s odkazem na ust. § 114 odst. 2 stavebního zákona k této námitce ve stavebním řízení nepřihlédli. Pouze nad rámec této klíčové argumentace stavební úřad odkázal na vysvětlení provedené správním orgánem v rámci územního řízení ohledně vztahu vyhlášky č. 501/2006 Sb. a vyhlášky OTPP a uvedl, že požadavek vzdálenosti 1,5 m dle čl. 8 odst. 5 vyhlášky OTPP byl dodržen. S ohledem na to a v souladu se shora uvedenou judikaturou Nejvyššího správního soudu se ani soud v daném řízení argumentací žalobce ohledně nedodržení odstupových vzdáleností stavby garáže od jeho pozemku pro její nepřipustnost věcně nezabýval.
- 41 Pro doplnění lze uvést, že totožnou námitkou se zabýval Městský soud v Praze v rozsudku ze dne 22. 10. 2018 č.j. 5 A 56/2015-74-80, kde byla projednávána žaloba proti územnímu rozhodnutí, a kde tuto námitku žalobce meritorně vypořádal.
- 42 Poslední žalobní námitka týkající se započetí realizace stavby před vydáním napadeného rozhodnutí a tedy nezbytnosti zahájení řízení o odstranění stavby rovněž není opodstatněná, a to z následujících důvodů.
- 43 Podle ust. § 80 odst. 3 písm. e) stavebního zákona rozhodnutí o změně využití území ani územní souhlas nevyžadují úpravy pozemků, které mají vliv na schopnost vsakování vody, provedené na pozemku rodinného domu nebo na pozemku stavby pro rodinnou rekreaci, které souvisí nebo podmiňují bydlení nebo rodinnou rekreaci, neslouží ke skladování hořlavých látek nebo výbušnin, není v rozporu s územně plánovací dokumentací, a plocha části pozemku schopného vsakovat dešťové vody po jejich provedení bude nejméně 50 % z celkové plochy pozemku rodinného domu nebo stavby pro rodinnou rekreaci.
- 44 Podle ust. § 103 odst. 1 písm. b) stavebního zákona stavební povolení ani ohlášení stavebnímu úřadu nevyžadují terénní úpravy uvedené v § 80 odst. 3 písm. a) nebo úpravy pozemků uvedené v § 80 odst. 3 písm. e).

- 45 Podle ust. § 103 odst. 1 písm. e) bod 14 stavebního zákona stavební povolení ani ohlášení stavebnímu úřadu nevyžadují stavby a zařízení, a to oplocení.
- 46 Podle ust. § 129 odst. 1 stavebního zákona stavební úřad nařídí odstranění stavby vlastníku stavby nebo s jeho souhlasem stavebníkovi stavby prováděné nebo provedené bez rozhodnutí vyžadovaného stavebním zákonem nebo bez opatření nebo jiného úkonu toto rozhodnutí nahrazující anebo v rozporu s ním, a stavba nebyla dodatečně povolena.
- 47 V řízení je nesporné, že územní rozhodnutí se v bodě 12 týká též rozšíření vjezdu na pozemek, v bodě 13 územní rozhodnutí stanoví, že před garáží bude provedena nová zpevněná plocha z kartáčovaného betonu a příjezdová cesta ke garáži ze zatravnovacích dlaždic nebo ekorastru. Z fotografií přiložených žalobcem k odvolání proti stavebnímu povolení vyplývá, že tyto stavební úpravy již byly osobami zúčastněnými na řízení realizovány před vydáním napadeného rozhodnutí, osoby zúčastněné na řízení tuto skutečnost nijak nepopírají.
- 48 Z toho je zřejmé, že osoby zúčastněné na řízení před právní mocí stavebního povolení realizovali pouze rozšíření vjezdu na pozemek, což je fakticky úpravou stávajícího oplocení pozemku, a výstavbu zpevněné plochy a příjezdové cesty ke garáži, což jsou stavby, k jejichž uskutečnění není potřebné ohlášení stavebnímu úřadu nebo vydání stavebního povolení, v případě úpravy příjezdové plochy není vyžadováno ani územní rozhodnutí.
- 49 Z tohoto důvodu dané okolnosti nemohou odůvodňovat zahájení řízení o odstranění stavby, neboť stavba, která sama o sobě stavebnímu povolení dle stavebního zákona podléhá, tedy stavba garáže, zahájena nebyla. Soud se ztotožňuje s argumentací žalovaného, že podmínku č. 12 územního rozhodnutí je třeba chápat pouze jako úpravu pozemku, která podmiňuje řádné užívání stavby garáže, samo rozšíření vjezdu na pozemek však stavebnímu řízení nepodléhá. Obdobně pak není z hlediska oprávněnosti prováděné stavby podstatné, že rozšíření vjezdu na pozemek a realizace příjezdové zpevněné plochy zatravnovacími dlaždicemi a zpevněné plochy před garáží z kartáčovaného betonu jsou zmíněny ve stavebním povolení, neboť ani tato okolnost nemůže nic změnit na povolovacím režimu takových staveb upraveném stavebním zákonem, na jehož porušení je vázáno případné zahájení řízení o odstranění stavby; jinak řečeno, ani uvedení těchto stavebních úprav jako doplňkových ve stavebním povolení vydávaném na hlavní stavbu garáže nemůže způsobit podmíněnost realizace samotných těchto stavebních úprav (tj. bez započetí stavby garáže) stavebním povolením, pokud sám stavební zákon takový režim pro daný typ stavebních úprav nevyžaduje.
- 50 Z tohoto důvodu žalovaný nijak nepochybil, pokud stavební povolení v napadeném rozhodnutí částečně změnil a ve zbytku potvrdil a nezahájil řízení o odstranění stavby.

IV. Závěr

- 51 Městský soud v Praze tedy uzavírá, že žalobce se svými námitkami neuspěl, v řízení o žalobě nevyšly najevo žádné vady, k nimž je nutno přihlížet z úřední povinnosti, Městský soud v Praze proto žalobu zamítl jako nedůvodnou.

- 52 O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení; žalovanému pak v řízení o žalobě nevznikly žádné účelné náklady nad rámec běžné úřední činnosti.
- 53 Výrok III. je odůvodněn ust. § 60 odst. 5 s.ř.s., neboť osoby zúčastněné na řízení by měly právo na náhradu nákladů řízení, které vznikly v souvislosti s plněním povinnosti uložené soudem, k tomu ale v dané věci nedošlo.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem [REDAKCE]. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 31. března 2020

Mgr. Gabriela Bašná v. r.

předsedkyně senátu